

Reaktivita „pravých událostí)

V úvahách o (pravých) jsoucnech jakožto událostech musíme pracovat s některými pojmy, jejichž význam budeme muset ještě i dodatečně upřesňovat (možná i korigovat, a to podle toho, jak bude naše uvažování pokračovat). Jedním z nejvýznamnějších takových pojmů je (a bude) právě „reaktivita“. Jak sám termín (slovo) napovídá, jde o jakousi aktivitu, jíž aktivní subjekt „odpovídá“ na „ukazující se“ skutečnosti, s nimiž se kolem sebe setkává (to „kolem“ nesmí být redukováno naším navyklým zpředmětňováním v prostorových konstrukcích; např. oko se neseťkává s „věcmi“, nýbrž s „fotony“, dopadajícími na sítnici, apod.)

(Praha, u Martiny, 180620-2.)